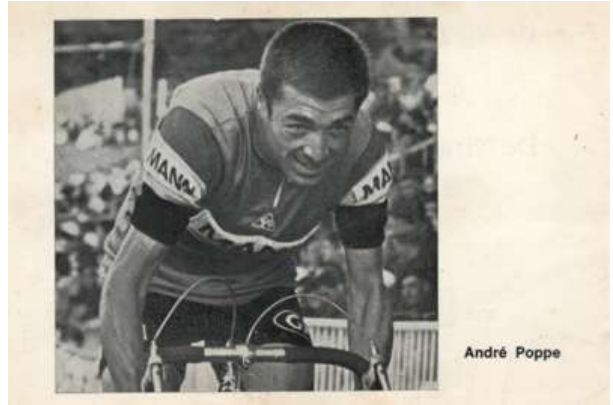

André Poppe

(gelezen in boek 50 jaar Kon. Hoboken WAC)

Tour '68: Jan Janssens versus Herman Vanspringel Het had echter evengoed de tour van André Poppe (lid van het Wacteam) kunnen zijn als de tourdirectie niet was tussengekomen...

De Tour van 1968 is de geschiedenis ingegaan als de Tour die Herman Vanspringel heeft verloren. Janssen trok in de tijdrit op de slotdag de lakens naar zich toe en bleek aan de aankomst de Tour 38 seconden sneller te hebben gereden dan Vanspringel. Ogenscheinlijk op een geheel anonieme veertiende plaats eindigde André Poppe.

Nu zou zo iemand tot de grootste Tourhoop van de natie gebombardeerd worden, maar dat is dan weer een ander verhaal.

De Tour van '68 werd ei zo na niet de Tour van het duel tussen Janssen en Vanspringel, maar de Tour van André Poppe. Waar sommige zielen een complot roken in de afsluitende tijdrit dat ongunstig uitdraaide voor de als beter tijdrijder geboekstaafde Vanspringel, wordt het voorval de dag voordien gemakkelijk over het hoofd gezien. De rituitslag wekt nochtans niet veel argwaan op. 1 Eric Lemman 2 Michael Wright 3 Vicente Lopez Carill 6 André Poppe. Het peloton met leider Vanspringel, de nummer twee San Miguel en de derde Janssen volgde op acht minuten.

Een gewone etappe waar een lange ontsnapping het tot het einde haalt. Bijna was die etappe niet zo gewoon. Nadat in het begin de groten elkaar bestookten, kozen zes renners het ruime sop. De snelle Lemman kreeg het gezelschap van de Brit Wright, de Spanjaard Lopez Carill, de Fransen Ducasse en Dumont en van zijn landgenoot Poppe. En de voorsprong liep maar op. Vijf minuten werden tien minuten. Tien minuten werden een twaalf minuten. Twaalf minuten werden een kwartier. Poppe reed intussen virtueel in het geel. De slottijdrit waarop alles zou beslist moeten worden, zou zo overbodig worden.

Goddet in paniek

Dat kon de Tourdirectie niet laten gebeuren. Er hoorde een Fransman te winnen. Als dat niet lukt een renner van een Franse ploeg. En als dat echt niet kan een renner met een beetje uitstraling, maar allesbehalve een onbeschreven blad als Poppe die in allerijl als vervanger van Willy Planckaert werd opgeroepen. Eén Walkowiak in de geschiedenis is genoeg.

Met een microfoon maande Jacques Goddet het peloton aan de vaart erin te houden. André Poppe winnaar van de Tour?

Jacques Goddet zelf raasde in zijn rode auto naar het slapende peloton. Met opgeheven armen smeekte hij om een reactie.

De blauwe Belgen keken elkaar aan, Italianen en Fransen wenkten naar elkaar. Dit kon eenvoudig niet. Op hetzelfde moment vlogen alle ploegleiders van de betreffende renners naar de kopgroep, maar het was al niet meer nodig. In die kopgroep zelf was het werk stilgevallen. "Jij zit in de gele trui," schreeuwden de makers van Poppe. "Rij jij zelf maar, wij doen het niet meer." De arme Poppe weifelde niet lang. "Afstoppen," riep zelfs zijn ploegbaas Cools even later en begonnen zelfs de ploegmakers van Poppe en dus ook van leider Vanspringel in het peloton op kop te sleuren. Gezien de afloop van de Tour van '68 mag dat best ironisch genoemd worden.

Poppe was een doodeenvoudige knecht, die er niet eens aan dacht om persoonlijke ambities te koesteren. De ontsnapping op de voorlaatste dag van de Tour van '68 was een accident de parcours.

Poppe zou zich na deze Tour gewoon weer schikken naar zijn rol van onzichtbare knecht. Tot hij in 1972 stopte met koersen op 30-jarige leeftijd. Als er u nog eens iemand vertelt hoe Vanspringel op verschrikkelijke wijze de Tour van '68 heeft verloren, bedenk dan hoe zijn ploeg achter de hondstrouwe André Poppe ging jagen. De Tour van '68 is niet de Tour van Vanspringel versus Janssen. Maar de Tour van Poppe.

Ploeg Ronde van Frankrijk 1968